

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Prolegomena in logicam - Cod. Ettenheim-Münster 276

[S.l.], [17. Jahrh.]

In 6 Caput

[urn:nbn:de:bsz:31-129925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-129925)

Q. 7 A. Quot et quae sint hae proprietates.

R.

ei falsitatem sed oratio n̄ est falsa quia per vel illi oratione vocali et scriptae et aut mentalem, mentalis oratio est veritas quo veritatis et falsitatis n̄ autem quod sed hoc vocalis autem et scripta n̄ suspiciunt veritatem et falsitatem in se tanquam in subiecto quod hic requiritur sed tantum tanquam in signo. dicendum igitur illud est hic contraria proprie dicta quia si illi contraria late sumpta etiam audentia suspiciunt contraria non qualitas proprie intentionem et remissionem quae quadammodo contraria sunt. sicut in potest potest hic exemplum privationis oppositum veritatem nimirum et falsitatem quae est privatio veritatis per falsitatem illi errorem quae est veritas contraria veritati.

Imo.

ob.

R.

Capitulum de quantitate.

Quoniam hoc capitulum primum quidem explicat quantitatis divisiones deinde proprietates idcirco duas quaestiones instituemus prima de quantitate sua et divisione, alteram de proprietatibus.

Quaestio prima

De natura et divisione quantitatis

Art. primus.

Quid sit quantitas et in quo eius essentia consistat.

Def. quant.
Art.

Not. 10.

Definitio quantitas est et summa glay eius per se extensum ut autem signat totum potestatem et per se extensum et cum quod sub ipso sunt alia dispositio nota primo quantitate habere diversa predicata primo quod sit mensura aliam aliam seu quod possit alia mensurare et quod sit

Q. A. 1. Possit quantitas et in quo eiqz etia consistat. 106.

mensura gassima sine quad possit mesurari ab alio
zuo quod sit diuisibilis in partes quantas. 4to quod etia
illam nec possint dici aequas vel inaequas. 5to quod sit
extensa seu quad habeat partes extra partes. nota
2do ex Soarez d. 40. magna ee difficultate quomodo
huc extensio sit illga vel quomodo hae partes sint extra
se dnglie yo cap Soarezio statuere possumus extensi
one primo entitativa 2do quantitativa entitativa
in eo consistit ut aliqua res constet pluribus entita
tibus ex qbz componit sine conuentia et mole ita ut
nulla ex illis entitatib: parti alib: sit alia entitas parti
alis eiusdem compositi hoc modo conigere possumus substantia
has separata quantitate nam in substantia pedis n sit
substantia manus fieret ut ho possit diuidi etiam in illo
statu in plures entitates a qbz componeret ad eaqz con
ciperet explem etia entitatem. extensio uero quantita
tina in eo consistit primo ut una pars compositi n
sit alia 2do ut illae plures partes sint distinctae etia
molem imo ut entitas ipsa sit motus quada etia quas
partes nec pro postulent natly habere diuersu situ sine
in penetrabilitate partiu etia locu. nota 3io extensio
quantitativa enty diu eplie ut uidere ee apud Valentiz
1o mo 4to. d. f. q. 4ta. prima in ordine ad locu ita ut res
quanta habeat partes extra partes in ordine ad locu sine
ut quouis pars quanti respondeat contra parti loci etiam
in ordine ad locu ita ut licet res quanta n habeat par
tes extra partes in ordine ad locu habeat tu partes extra
partes in ordine ad locu v.g. ut humeri existentes in
eodem loco in quo ee caput sint tu extra caput notan.
2o mo quanto extensione ad locu sine locale eplie ex
Soarezio loco citato considerari posse primo idem
actu quando partes + factu habent diuersas partes.

Not 2o

extensio
entitativa

quantitativa
finitiva

Not 3o
quantitativa
eplex 10.

2o

Not 4o
extensio ad locu
eplex 10.

Q. A. i.

Quid sit quantitas et in quo eius essentia consistat.

2do.

loci ratio ratio aptitudinis quando partes et facta quodammodo non respondent diversis partibus loci sed tunc sunt aptitudinem ad hanc actualem et impenetrabilem essentiam in loco. ratio ratio facta et radix ex qua

3°.

conspicitur hanc aptitudinem quod radix in motu et impetu.

Em^o

quia quodammodo dicitur primo in philosophia 5° meta: c. 18. q. 2. §. 3. Consistit hic q. 2. Suarez d. 10 §. 4. n. 4. Essentia

ph

quantitatis consistere in extensione non in mensura actuali nec passiva nec indivisibilitate per se illud est essentia quantitatis quo nihil est prius in quantitate et ex quo reliqua attributa velint ex radice proveniunt sed ita se habet extensio quod per se in quo res et motum impenetrabilem extensa non habet ante se causam huiusmodi motus contra vero res ideo dicitur indivisibilis potens mensurare et mensurari itaque potens dividi quia habet extensionem forte tunc possunt considerari hae opiniones ut l. e. arbitratu Suarez nam possunt contrarij authores per mensuram et indivisibilitatem esse non potentiam mensuram et divisionis sed fundamentum hanc potentiam id est ipsa motum semper extensionem inter se et obiectivis: nota quando partes dividit aut definit quantitatem et mensuram aut indivisibilitatem illa non per essentiam sed per proprietates et est essentia definire et dividere quantitatem. dicitur ratio extensioem quantitatis non consistere in eo ut partes compositae sint posse alia et alia per se quia hanc extensionem non venit soli quantitati sed etiam extensioni existenti nam essentia pedis separata quantitate adhuc erit alia ab essentia manus si enim presente quantitate essentia pedis et manus erat diversa etiam absente quantitate erit quia quum semel est diversa essentia realis implicat ut possit fieri una essentia realis:

Not.

Em^o

ph

quantitatis non consistere in eo ut partes compositae sint posse alia et alia per se quia hanc extensionem non venit soli quantitati sed etiam extensioni existenti nam essentia pedis separata quantitate adhuc erit alia ab essentia manus si enim presente quantitate essentia pedis et manus erat diversa etiam absente quantitate erit quia quum semel est diversa essentia realis implicat ut possit fieri una essentia realis:

Quid sit quantitas et in quo eius essentia consistat 107.

ad. nulla dari extensione entitativam sine quantitate
Primo quia alias substantia esset composita ex partibus: integrantibus:
ante adventum quantitatis item haberet partes extra partes
Et dicto nam substantia esset composita et haberet plures partes
entitativas non plures: conglutatas et in mole dixerunt quo
quantitatis extensione et etiam consistere in extensione in
ordine ad totum recte erim Soares et Coyses sic contra
arguant vel extensio in ordine ad totum secundum illas non
consistit ut una pars entitativa non sit altera pars entita-
tiva vel ut una pars quanta non sit altera pars quanta
zuis, enim motus non videtur posse dari sed neutrum potest dici
quod non consistit in dicta extensione probatur in. non potest dici
Primum quia substantia sit plures partes entitativas etiam
sine quantitate quod in hoc non erit ratio quantitatis non
est quod per hoc non distinguitur quantitas a non quantis
videtur enim rebus quae habent plures entitates conveniunt in suo
genere ut una entitas non sit alia substantia enim entitates
non sunt eadem nec qualitatis nec aliorum: Porro nam ad
gradus caloris ut non est primum quod hac ratione probatur
sunt extensionis quot substantia. dicendum quod quanto esset.
hanc quantitatis consistere non quidem in actuali extensione ad
locum quoniam hanc separari potest ut docet fides nam Christus deo.
minim in sancto sancta eucharistia est totus in tota specie
et totus in qualibet eius parte nec in aptitudine ad
extensionem localem quoniam hanc proprietatem est quantitatis
sed in dicto ex quo emanat hanc aptitudinem sine in mole quae
ta aptitudinem explicatur per hanc aptitudinem ut potest per proximum
effectum huiusmodi est nobis notiore: agit in quantibus
definit ens ex parte sensus est quantitatis est ens ex
quo sequitur extensio aptitudinalis in ordine ad locum probatur
conclusio ex sufficienti partium enumeratione in eam non
sunt supra dictorum sit de substantia erat hanc moles de substantia
Obi primo si deus separaret quantitatem a substantia hanc

Ob.

R.

Tomato

Ob. 10.

Q. 1. 17. Quid sit quantitas et in quocumque eam consistat.

Substantia adhuc maneret extensa tantumque spatii occuparet sine quantitate quantum ante in quantitate quo frustra dicitur per quantitates fieri ut substantia possit coexistere loco respondent alii substantia in tali casu confluentia ad unum punctum eo quod partes se se penetrarent in omni quantitas sit causa impenetrabilis ea sublata esset et impenetrabilitas sed haec res non necessaria non dicitur licet tales partes se possent penetrare non tamen esse ut se penetrarent sed una quaevis pars possit manere in illo situ quem habuisset ante sub quantitate per quod in Soave l. c. n. 25. dicitur antecedens adhuc esse extensa et haberet partes extra partes entitatis ne univocis quantitativae negat scilicet si antea quantitas substantia adhuc occuparet tantum spatium quanta ante et diversas partes spatii occuparet per diversas entitates per caput superius et pedes inferius in duabus tamen conditionibus prima est quod tota illa substantia est impenetrabilis ab alia substantia etiam quantitate. Etiam est quod partibus eiusdem substantiae non repugnet esse in eadem parte spatii non dico quod necessarium est in eadem parte spatii possibile enim est tales partes ex se mensuras in antiqua dispositione sed dico non repugnaturum illis esse in eadem parte spatii postquam ab alio quo agitate dicitur ad unum punctum et redire ad spatium quod partibus quantis repugnat. Ob. 2. 10. per rarefactionem et condensationem substantia extenditur in ordine ad locum quo est sicut extensionis localis non est ratio extensivis quantitativae per dicitur antecedens rarefactio et densatio extendunt substantiam determinando quantitatem locum dando impenetrabilitatem negat nam quantitas ex se quasi est in determinata ad tantum vel tantum spatium sicut etiam in determinata est ad hanc vel illam figuram determinationem autem est maior vel minor rem angustitudine cuius potest quoniam

Ob. 3.

R.

Q. 742. Vt. linea superficies corpus sit per quantitatis 108.

fitas a rarefactione vel densatione determinatione
autem eadem configuratione ad locum a figura.

Articulus 2us.

Una linea, superficies, corpus, sit
species quantitatis.

Dicendum primo ut una linea superficies corpus est
tres distinctas quantitatis pbat qd hnt duas diffas
contra hentes linea enim e longitudo sine latitudine su.
2 fities latitudo sine pfunditate corpus e quantitas ut
pfunditate. dicendum tdo istas tres spes esse infimas
pbat vel enim punctu ducit ab uno loco in alium et
hic fit linea vel ducit linea versus latus et fit sup.
fities vel superficies denegat quaf deorsu et fit corpus
n autem e alius modus ducendi punctu linea superficie
qd sunt tanta spes spes. Ob: primo lineam et sup.
fitem n esse entia completa qd n possunt esse spes quantitatis
pbat antecedens qd sunt principia et partes alicuius compositi
et unius p se. linea enim ordinat ad compositione superfici
hac enim etiam includit longitudine superficies ad compositio.
ne corporis hoc enim includit etiam longitudinem et lati.
tudine & negatio antecedens ad ptem 42 in distinctione
linea et superficies ordinant ad corpus p se et q positiva
inclinatione negat, posset enim deus creare linea et huc
posset ita existeri et esse totu quoddam eodem modo
superficiem unde signu e quod q se n ordinant ad compositio.
nem aliter ordinant n repugnat concedit sed huc n
sufficit ad ens incompletu. Quis punctu ideo or ens
incompletu qd est p se copula linea sed linea etiam e
p se copula superfici et superficies corporis qd erunt
incompleta & linea e copula superfici quatenus e ex.
tensa secundu longitudinem negat quatenus sit adiuncta
negatione latitudinis unumq eodem modo superficies

Em p.
p batio.

Em q.
p bar

Ob. p

De.

Ob.

De.

91. 42. Ut linea superficies congg fiat spes quantitatis

nec copula corporis eam latitudine sed etiam adian-
tam negatione p fundamentis unde linea quatenus h. nega-
tione latitudinis et superficies p fundatis sunt in com-
pleta respu eius uny hnt negatione quatenus auty

Ob. 7. Et si superficies essentialis respicit lineam
et cum illa essentialis includat qd et linea hnt aliquam
respu essentialem ad superficies p hnt consequentia qd
quod essentialis aliqua rem includit requirit aliqd
in illa re p quod illa res referat ad illud composi-
tu quod essentialis rem illa postulat & isto antecedente

superficies essentialis respicit lineam tanquam particulam
quam formam negat tanquam in obliquo et malit. wpa.
tantem et quod d. p. suppositio concedit qd etiam linea in-
cludit essentialem respu distinguit quatenus linea con-
cipit tanquam copula significat concedit quatenus etiam
se ipse et eam longitudine negat. Et negat
consequentiam ad ptem qd sufficere in infra ratio hnt
responsionis confonant. ex eo quod hnt essentialis includat
aut, aut autem etiam se abstractit ab hnti superficie in

Ob. 7. aut in diffina ut hnt ex auti p se componat. Ob. 7. p
linea physica et a parte rei semp e conuicta superficie qd
a parte rei semp erit essentialis incompleta & isto con-
sequentiam erit incompleta quatenus e copula hntat quon-
teny dicit longitudine qd p se ipse concipi et dfiniri sine
ordine ad superficiem negat.

Ant. 7. inus
Vnde motus, tempus, locus fiat spes
quantitatis.

Respondet negative, ptes conclusionis pendet ex cog.

Art. 12. numerus sit p se spes quantitatis. 109.

milionem scientia motus temporis loci & ubi in physica
comedig ager. Ant. Abus.

Utrum numerus sit p se spes
quantitatis.

Numerus si nity ab Euclide l. 7. multitudo constans
pluribus unitatibus. ad questionem p negative, in Folge:
S. meta: c 13. q. 4. pbat quod p se in p dito et
e unu p se numerus n e unu qd p se go pbat. m. colle.
ctio plurium unitatum diuisam n fit unu ad p se nisi illa
collectio e unio ponat aliqd in ipsis partibus vel illas
continuando inter se vel intendendo aut nisi una pars
fit forma alterius nihil horu fit in numero go pbat
nonnulli priores unitates habere se instar materiae ultima
instar formae sed contra e primo si ultima unitas
eet forma reliquaru semp deberet e forma in
illo numero et e diffina illig quem componit numeri
sed hoc n fit go n e forma pbat. p qd quod semel e
forma rei n d finit e forma rei manente illa re
pbat. m. ga p mutari opo unitatu e q ante fuit uliu
ma pni primo loco e sic mutabil forma rei in materiam
eiusde rei s unitas e forma snt conuenire rei ante
operatione illig sed unitas n conuenit numero nisi p ope
ratione illig go pbat. m. na si sint tres lapides positi
in angulis zanguli nullus e p se erit ulliquis consequet
nec forma nisi d signet p ratione go pbat. e d forma
et recipi in materia composito sed huc unitas numeri
n recipit in materia uidelicet in pcedentibus unitatibus
go n e forma pbat. m. uel illa unitas e in singulis
partibus et hoc non ga una esse n p e realia multa
realia uel e in eibz simul et hoc n ga tu partes realit
snt plures etiam unitas haec debet e diuisa quod
fieri n p e. primo a contraria sententi a Tales
p hoc cupite e S. meta: c 13. diuisi quantitatis

offio nume,
ei

+ conclusio

do po.

21. 4. 12. numerus fit p se spes quantitatis.

12. in continuo et discreta h. e. aut dubium fuisse non
in quibusdā locis loquy quasi eēt spes in alijs quāsi
eēt ens p. ovidens aut certe voluisse determinare
ut aut f. q. quod videret Maiores loq. d. numeris bon.

ob. 2. quam d. veris specibus quantitatis. 12. e. d. numeri
conueniunt contra et proprietates quantitatis q. d. e. d.
spec. p. h. antedens magis enim d. expletus et te p.
res. v. h. a. p. d. e. d. i. mensura nā e. d. numerum
d. d. u. d. a. q. u. e. s. u. e. l. m. a. g. i. s. p. i. o. p. n. u. m. e. r. u. m.

13. dicuntur pares vel impares h. negando antedens d.
item h. in distinctione numerus e. expletus una ex-
tensione d. negat multiplicatione unius extensionis.
12. e. d. numerus n. e. mensura p. una quantita-
tem sed p. plures nec res dicuntur aequales p. nu-
merum in una extensione sed in multiplicata p. d.
numerum dicuntur e. d. pares vel impares in nu-
mero sed negat in d. h. m. m. e. r. u. m. e. d. v. a. r. i. u. s. e. l. i. c. i. t. o.
res e. d. pares vel impares n. v. d. e. t. e. i. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. e. s.
n. e. r. i. p. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. s. s. e. d. t. r. a. n. s. c. e. n. d. e. n. t. i. a. l. i. s. c. o. n. u. e. n. i. u. t. n.
etiam numerus n. quanto n. e. s. t. f. a. c. i. t. u. s. d. u. m. n. u. m. e. r. u. s.
ita sunt pares vel impares n. sola res quantitas.

ob. 3. 12. si numerus n. eēt spes quantitatis id eēt
vel q. n. eēt ens reale sed n. unum p. se sed ut
est q. d. p. h. m. quod ad p. m. i. n. u. m. i. e. d. e. n. s. e. s. e. r. e. a. l. i. s.
e. d. reale numerus e. d. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. s. n. u. m. e. r. u. s. n. o. n. e. s. t. r. e. a. l. i. s.
m. a. t. e. r. i. a. l. i. s. p. h. o. m. i. n. i. s. q. u. o. d. a. d. e. d. e. n. p. r. i. m. o. v. l. u. t. f. i. c. i. t.
et eēt unum d. m. e. t. a. t. a. e. d. e. d. q. u. o. d. c. o. n. s. i. s. t. i. t. i. n. i. s.
indivisibili est unum numerus consistit in indivi-
sibili s. e. n. i. m. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. s. u. a. r. i. e. t. a. t. e. m. u. e. l. a. d. d. a. s. f. i. t.

Ue: numerus & se fit spes quantitates. 140

alios numerus & negando. n. q. numerus e multa
extra realia et multa unita ad rda parte &
in distinctione etia seue et ee unum & se negum
num saltem p accidens comedit ad stule & in dis
tinctione n daty seia t ente. quod p accidens se
fit ad soiam comedit quod p accidens se fit ad subu
negaty p accidens subit illis quod e predicabile acciden
talis & subo p accidens seue illis in stule. l. c.
quod p se n considerat a seia seue go e seia n
habere pota illa p se n considerat a seia sed
tantu ex accidenti quod ad rda ptem et ee
pantis & indistincte e nam qd simplicitate p se
negaty rda qd saltem id e rda collectione fit
unitate et nec plurim et pauciorum nego comedit
ob. ultimo unita ponunt in pntis et t hnt tantu
unitatem rda go in numeris possit e unum quid
p ratione poterit e spes quantitates & seio
contendens unita hnt unitate rda abstra.
Ita ab individuis q hnt unitate realem con
cedit ab individuis q tantu hnt unitatem rda
sunt numerus negaty. Queres hic utru nre
nity numerus in rebz on quantis v.g. Angelis
& in rebz n quantis reperiri possit nre
ten transcendentalen sed non p documentate
sine quantitate distincta numerus enim lau
tus patet quom quantitas distincta et n plus
exigit quaz multas unitates quantitas autem
distincta supponit multas unitates quantas.

B.

Ob. 4.

7.

8.

Q. 4. 5. Ut: oratio sit vera spes quantitatis.

Sol: sty.

Ut enim oratio sit vera spes
quantitatis.

ni orae hinc
respetting.

20.

30.

¶ an foret o 4i sz. Fori. lo. c. q. s. nec
gatione nam in oratione zia reperitur primi
quod sit sonus yda, articulat, constans plu.
tily syllabis et uobly rto quod includat mo.
ea et duratione in pronuncando. zio quod ex
moribus istis fit pes metricus sed pp nihil in
zu te quantitas qd pbat. m. ya ut sonus e pti
net ad qualitatem ut fit duratione ad quatu
sine ad duratione ut vero pes e pti net utru
ad duratione qa pedes sunt ex parua vel magna

oratio e qua
tibus discreta.

Ob. 10

10.

duratione in pronuncando quamq; syllaba, rto
oratio n' e unit qd in fit quantitas discreta,
Obijci pt primo. Atles hic rto eius ratio quod men
surat syllaba longa vel breui quantu e oratio
mensuratq; syllaba longa et breui qd Atles hic ex
plicare eoz opinione n' suam, ad ratione respondet,
quod mensuratq; syllaba longa vel breui e quantu p se
negat e quantu discretu et idem in duratione e motu
concedit atq; ex his colligit series huius qditi nam rto eoz
antiquoru summu geny e quantitas et diuidit in continuy
et discretam. continua e huius partes cui termino cogu
lant, ut due partes linee puncto. discreta e unis partes
nullo cui termino cogulant, ut ternarius. discreta diui
dit in orationem et numeru. continua in tempus et
motu, rto nos autem summu geny e quantitas

discreta
continua qd?

discreta qd?

discreta
discreta

discreta
continua

q. 8. Quot et quae sint proprietates quantitas. 111

continua spēs prima et infima sunt linea, superficies, corpus.

Quaestio de proprietatibus quantitatis

Ant: unicus.

Quot et quae sint proprietates quantitatis.

Tres assignat quantitatis proprietates prima e non habet ^{tres proprietates} re contrarium, quia nulla datur quantitas opposita alteri ^{quantitatis la} quantitati, postquam non sit inesse aliam quae magis distet et quae altera expellat eam eandem partem subti.

Ob: primo inter quae et ad quae e contrarius motus illa sunt contraria ad quantitates e contrarius motus quae sunt sibi contrariae pbat. m. augmentatio et diminutio sibi ad quantitates sibi illi motus sunt contrarii quae sibi primo negando M quia aliquo sufficit ut termini sint disparati et minus ad terminus. Illas contrariis se habeat, nam si Bilinga eam laungam et inde redea Bilinga termini erunt disparati motus autem contrarii sibi 2do negando minorem quae possit dici augmentatio et diminutione et e contrarius motus sibi privativos videt enim diminutio e tui privatio augmentatio nam diminutio n e accipitio alium quae n aderat sibi amibis illis quae aderat.

Ob: 2do magni et parvi multu et parvu sunt contraria sibi huc sunt quantitates quae sibi et sibi. negando m. e multu e relativa magni enim dicitur magni n absolute sibi respu aliumq minoris nam si absolute aliqd magni e e manet e magni in quocumq compararet quod falsu e nam idem nens respu unius e magni respu alterius parvus.

Ob: 3io parvi et levitas e gravitas e leuitas sunt contraria sibi huc eadem sunt quanta quae sibi negando m.

Ob: 1o

Re

Ob: 2o

Re

Ob: 3o

Re

Q. f. Quot et quae sint proprietates quantitatis.

Et a proprietate unius enim qualitatis. Et a proprietate non superesse
magis et minus quae intensio et remissio sunt in eadem par-
te subiecti sui in quantitate hoc non potest fieri in una parte quan-
titalis excludat aliam partem. Quia proprietate est ratio quae

tertiam proprietatem res diuisas aquas vel inaequales probat hanc proprietatem
etiam. Quod est eo quod conueniat quantitati quo modo nota

Not.

in non esse personam ut res actu sint aquae vel inaequales
etiam quantitatem nam si tunc esset unum tunc esset a
qualis praevidit ergo haec proprietate tunc est ystibidine equita-
tis vel inaequalitatis.

Ob. 4.

Et duos calores esse aquos in extensione et in proprietate
et aequa in mensura, quod duos motus aquos
in duratione quod non conuenit hanc proprietate soli quanti-

Et

tati quod per aequitatem vel inaequitatem non illis quamcumque
conuenientiam vel disconuenientiam in entitate vel per-
fectione haec enim reperitur in omnibus partibus nam duo huius
sunt aquos in intersectione substantiali tunc est angelus in
aequalis sed illis conuenientiam vel disconuenientiam
duarum extensionum quarum partes simul existant et
unite in eo quod duarum extensionum excluduntur primo
aequalis etiam intensio et gravitalem et aequa etiam
duratione permanentem quae non durant per partes extra
partes in uero quod quarum partes simul existunt et
excludit duratio successiva et est in motu et tempore
in et unite excludit aequalitas duorum numerorum eorum
non partes diuisae sunt.

In Caput 7 de relatione.

In priori huius capituli partes applicat tales rela-
tione ex aliorum sententia in posteriori ex sua non
ex solis mente tribus questionibus relatione agitur.